

Sverige, men de staa kun en lille Smule højere, og der er jo her det at bemærke, at i det forrige Tiaar, altsaa Tiaaret før 1894, havde de i Norge og Sverige ikke nær saa store Udgifter forholdsvis pr. Individ, som vi havde i samme Periode, saa at der derfor kan være nogen Grund til, at de nu i den sidstnævnte Periode ere komne noget højt op, men alligevel ere de, som sagt, ikke meget højere end vi. De andre Lande, der have større Militærudgifter pr. Indbygger end vi, ere Tyskland, England, Frankrig, Italien og Holland. Men man vil se, at netop alle de nævnte Lande have store Kolonier i andre Verdensdele, og paa Grund deraf ere de nødt til at have større Militærudgifter, end hvis de ikke havde disse Kolonier. Hvis disse Landes Forsvarsudgifter skulde beregnes rigtig pr. Individ, maatte jo hele Kolonibefolkningen regnes med og divideres ind i den Sum, som udgives til Militærudgifter, men derved vilde der fremkomme ganske andre Tal end dem, man ser i de statistiske Aarbøger; derved vilde nogle af disse Lande komme langt under det, vi yde til vore Militærudgifter pr. Individ. Men Statistikken udviser altsaa, at alle andre Lande, baade Rusland, Svejts, Belgien, Portugal, Spanien, Østrig-Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Serbien og Grækenland ere under os med Hensyn til Militærudgifternes Størrelse pr. Indbygger. Derfor mener jeg, at det er fuldstændig rigtigt, naar den belgiske General Brialmont, som jo var en ivrig Forsvarsven og ønskede store Militærudgifter, i et Brev afsendt i 1896 til en Officer her til Lands, som for Resten senere er afgaaet ved Døden, skrev med Hensyn til Forsvarets Ordning og Forsvarsudgifterne i de forskellige Lande: „Det er godt, at man ved, at de smaa Lande ikke marschere i Bagtroppen af Fremskridtets Hær. Deres og mit ligesom Holland og Svejts fortjene i Sandhed ikke den Behjælpelse, at de ikke følge med.“ Jeg mener, at den belgiske General og Forsvarsven har fuldkommen Ret i, at man ikke kan behjælpes os, at vi ikke følge med i saa Henseende. Nej, jeg mener, at vi snarere kunne sige noget i Retning af det, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at vi i Forhold til de andre Lande havde uforholdsmæssig store Militærudgifter.

Inden jeg slutter, kunde jeg have Lyst til at gøre et Par politiske Bemærkninger. Vi have her i Byen et lille Blad, som synes at mene, at det har Monopol

paa at dele Venstre i to Dele. Paa den ene Side sætter det det rigtige Venstre, til den anden Side sætter det den radikale Fløj, Urostifterne, Rebellerne, eller hvad de nu kaldes; kært Barn har jo mange Navne. Ja, det kan maaske være, at det er ifølge den gamle Sætning, at den, der elsker sit Barn, revser det tidligt, at dette Blad overfor den sidst nævnte Del af Venstre saa ofte fremkommer med nogle af de værste Skældord, som i saa stort Maal staa til dette Blads Raadighed. Jeg har flere Gange set mit Navn figurere i dette Blads Spalter, og det har da sat mig i den sidste Klasse, som omfatter Rebellerne, Urostifterne osv. Og da der fra forskellige Medlemmer her i Salen under denne Finanslovbehandling er blevet kaldt paa Rebellerne — da disse Medlemmer have syntes, at Finanslovbehandlingen gik saa trægt, saa roligt, da de ønskede noget mere „Slag i det“ og mente, at de kunde faa dette ved at fremkalde Rebellerne —, finder jeg derfor Anledning til at sige, at jeg for mit Vedkommende ikke kan imødekomme de Herrers Ønsker om at lave noget Spænd i Gaden. Det ligger just ikke for mig. Sidste Vinter lagde jeg ikke Skjul paa, at jeg ikke var fornøjet med flere af de Bevillinger, som den Gang bleve givne, og flere af de Lovforslag, der bleve vedtagne. Paa mine Vælgermøder i Sommer dulgte jeg heller ikke dette Forhold. Jeg forklarede mine Vælgere, hvordan Forslagene vare, og hvorfor jeg ikke kunde gaa med, men havde stemt imod dem. Naar man saaledes har forklaret sin Stilling til disse forskellige Forslag, baade sidste Vinter og i Sommer, finder jeg ikke, at der er Anledning for mig til nu ved denne Finanslovbehandling at staa og gentage det samme. Det vilde jo kun være opvarmede Retter, som det ærede Medlem for Kallerup (Jensen-Knudstrup) udtrykte sig forleden Dag, og jeg har ikke saa stor Lyst til opvarmede Retter, at jeg finder Anledning til at servere saadanne. Og hvad det forelagte Finanslovsforslag angaar, har jeg ikke fundet Anledning til at tage Afstand fra de der opførte Poster. Der har nok, som jeg har omtalt, været nogle, som jeg dels ønskede mere Besked om, dels ønskede forandrede. Men jeg kan dog gerne tilføje, at hvis der i denne Samling her i Tinget fremkommer Forslag som de, der sidste Aar satte Sindene i Bevægelse, vil jeg i Aar stille mig akkurat, som jeg stillede mig den Gang. Jeg vil gaa imod de Forslag, som jeg me-